

MAIT SOEZ'N

Voor een progressief onderwijsbeleid

Orgaan van de G.S.b. ; 7e jaargang nr.9, mei '78

in dit nummer:



4 jaar nee, stem GSb

Iedereen heeft het vorige week in de kranten kunnen lezen: Pais wil vier jaar. Een bericht, dat binnen de universiteiten en ook daarbuiten grote verontwaardiging heeft gewekt.

Immers: de afgelopen tien jaar is er ontzettend veel gepraat over de herstructurering van het wetenschappelijk onderwijs. En dat niet alleen: op de universiteiten is er ook zeer veel actie gevoerd tegen de Posthumus-plannen voor een vierjarige cursusduur. Het resultaat daarvan was, dat een vijfjarige cursusduur mogelijk werd. De meeste fakulteiten vroegen die vijf jaar ook aan en hebben daartoe goed onderbouwde programma's ingediend.

Pais maakt nu duidelijk hoe hij over die democratische herprogrammering denkt: met zijn nieuwe nota gaat hij aan alle discussies in het onderwijs voorbij.

De plannen van de regering - de nota is door de ministerraad geaccepteerd - zijn nog slechter dan de oorspronkelijke plannen van Posthumus. Men wil nu vierjarige cursussen en een vijfjarige inschrijvingsduur; dus slechts één jaar uitlooptijd. Slechts enkele mensen zouden de mogelijkheid krijgen mee te doen aan post-doktorale cursussen. Er komt een scherpe selectieve propedeuse. Het betekent, dat er een heleboel mensen al na het eerste jaar van de universiteiten verdwijnen. En dan spreekt Pais nog van 'hogere onderwijs voor velen'.

We zullen aan de regering en het parlement duidelijk moeten maken, dat de universiteiten zowel toegankelijk als kwalitatief goed onderwijs hoog in hun vaandel schrijven en daarom niets van Pais z'n nota moeten hebben.

Het LOG - het landelijk overleg van studentenvakbonden - organiseert met dit als inzet een grote actie. We roepen iedereen op om daaraan actief mee te doen: in je eentje kwaad zijn, daar merken ze in Den Haag niets van. Het gaat er om, dat we er samen wat aan doen. Ook in raden en commissies zet de GSb zich in. om op te treden tegen de plannen voor vier jaar van Pais. Actie- en radenwerk liggen bij de GSb in elkaars verlengde. Bij de komende verkiezingen gaat het om een progressief onderwijsbeleid en daar zet de GSb zich krachtig voor in.

KEI

De KEI staat weer voor de deur. Van 17 tot 25 augustus worden de nieuwe studenten wegwijs gemaakt in Groningen. We spraken met Monique Vervloet van de KEI-werkgroep over het wel en wee van de KEI. Een verslag van dit gesprek op pagina 3.

IGGI

De IGGI vergadert weer eens. IGGI: dat is de Intergouvernementele Groep inzake Indonesië, die jaarlijks de 'hulp' aan Indonesië vaststelt. Op pagina 3 een artikel van het Indonesië Komitee Delft over de economische relaties van het westen met een Aziatische diktatuur.

Pais

De plannen van Pais met de cursusduur; oftewel wat staat er in de nota 'hogere onderwijs voor velen'. Op de pagina's 6 en 7 een analyse van dit nu al beruchte rapport.

Geschiedenis

Onlangs werd er in Utrecht een manifestatie gehouden over de geschiedenis van de vrouwenonderdrukking. Ine Megens en Marga Sillburg waren erbij en schrijven er over op pagina 8.

Mensa

Moet de mensa Mutua Fides dicht? Een verontrustend bericht op pagina 10.

Fietstocht naar R.S.T.

Donderdag 11 mei verzamelden zich HBO- en WOstudenten op het broerplein om per fiets naar het gebouw van rijksstudietoelagen te gaan. Toen de fietsdemonstratie vanuit Paddepoel (studenten van Ubbo Emmius en WSN) en een delegatie van de ASCA ook aangekomen waren, kon de stoet vertrekken. Vanaf een bakfiets werd de Groninger bevolking verteld waar het met deze fietsdemonstratie om te doen was. Bij rijksstudietoelagen werden de demonstranten ontvangen door de heer Possius.

Door de HBO-bond werd hem symbolisch de uitslag van de onder HBO-studenten gehouden enquête aangeboden. De uitslag van de enquête was onder andere, dat ongeveer 60% van de HBO-studenten het met minder dan een maximale studietoelage moeten doen en dat tweederde van de mensen rood staat op de giro. Door de GSB-vertegenwoordigster werd met name ingegaan op de actuele ontwikkelingen met betrekking tot de kinderbijslag en aftrek. Er werd vooral de nadruk op gelegd, dat het geld dat nu aan de kba besteed wordt, ten goede moet blijven komen aan de studiefinanciering. D.w.z. dat bezuinigingen hierop ten sterkste worden afgewezen. Integendeel: juist uitbreiding van het aantal rijksstudietoelagen en verhoging van de bedragen is geboden. De toegankelijkheid van het hoger onderwijs voor iedereen komt anders nog meer in gevaar. Onder meer de afhankelijkheid van de ouders moet bestreden worden. Ook werd ernstige kritiek geuit op de verslechtingen voor studenten, gehuwd met

niet-studenten.



Kort nieuws

LAAT

Velen zullen een beetje verbaasd opgekeken hebben, toen de vorige Nait Soez'n door de brievenbus rolde. Ten eerste was het nummer uitgevoerd in graw swart en ten tweede kwam het te laat.

Beide zaken kwamen voort uit het feit, dat de krant niet op de gewone drukkerij was gedrukt, maar op een drukkerij in Amsterdam. Verkeerde afspraken tussen de redactie en de drukkerij hier, waardoor we uit het drukschema waren gevallen, waren daar de oorzaak van. Enfin, de redactie biedt bij deze haar excuses aan voor al het ongemak.

KOG

Na de geslaagde manifestatie van de KOG tegen de anti-kruukwet, hebben we niet stilgezeten.

Zo vinden er op dit moment onderhandelingen plaats met de eigenaar van het pand Emmasingel 18, je weet wel... het pand, waar we eerst door een knokploeg uitgezet werden, maar dat we door een massale -en dus vreedzame- actie terug hebben weten te veroveren.

We proberen dit pand door actie voor jongerenhuisvesting bestemd te krijgen en wel zo, dat de huidige krakers daar tegen betaalbare huren kunnen gaan wonen.

Verder hebben we een juridische procedure aangespannen tegen de bestemmingswijziging voor dit pand. Het was namelijk de bedoeling van de eigenaar, de bestemming van woonfunctie (het was altijd een kamerverhuurbedrijf) in zakenfunctie te veranderen.

Door de actie en de juridische procedure zullen we proberen te bereiken, dat weer 15 mensen méér onderdak kunnen krijgen en zo in een zekerder positie komen te zitten dan

in een kraakpand!!

Verder organiseert de KOG zaterdag 20 mei een demonstratieve anti-speculatie-actie. We vinden het een onverteerbare zaak, dat in deze tijd van grote woningnood veel panden in de binnenstad uit speculatie-doel-einden leegstaan (kijk maar naar de Haddingestraat!).

De KOG plant grote acties voor augustus, wanneer weer minstens 5000 studenten in Groningen aan zullen komen.

Ieder, die mee wil helpen, is dan ook van harte welkom!!

Dat de KOG groeit, heeft ook haar gevolgen gehad voor de organisatiestructuur. Van een comité, bestaande uit de 3 organisaties Vera, PSP en GSB, is de KOG omgevormd tot personencomité. Viteindelijk willen we namelijk van de KOG helemaal een organisatie van en voor krakers maken, waarbij GSB, PSP en Vera meer een ondersteunende, dan een beteldebepalende functie hebben.



BON. Ik meld mij aan als KEI-leider, voor de kei in augustus, die van 17 tot 25 augustus duurt.

Naam:

Adres:

Plaats:

Op sturen naar : KEI, Oude Boteringestraat 41, Groningen.

NAIT SOEZ'N

UITGAVE VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND

Nait Soez'n, tweewekelijks orgaan van de Groninger Studentenbond. Abonnement f25, samen met het lidmaatschap van de GSB reductie- en reisbureau, maandblad student en andere faciliteiten.

Redactie: Peter de Vries, Jan Koers en Loes Steensma.

Fotografie: Theo Mensen en Bart Omes.

Medewerkers: Bert Meyberg, Anneke Menger, Richte Lameris, Ronald Mauer, Pierre Karsten, Maria Bodewes en Aart Waterman.

KEI-groep

WACHT NIET tot het te laat is

"Zonder voldoende KEI-leiders loopt het programma -hoe goed het ook opgezet is- behoorlijk in de soep." Monique Vervloet, een 5e jaars studente psychologie, is dit jaar belast met de coördinatie van het werk van de KEI-groep, die de opvang van de eerstejaars in augustus in de stad begeleidt. Grote zorg elk jaar is weer het aantal KEI-leiders. Momenteel zijn het er niet meer dan 30, terwijl er toch zo'n 300 nodig zijn voor de opvang van de 1800 eerstejaars, die er verwacht worden. We zochten haar op in het KEI-hok en spraken over het wel en wee van de KEI.

Als we het programma van vorig jaar vergelijken met de opzet voor dit jaar zien we weinig verschil. Hoe komt dat?

"Dat het programma vrijwel gelijk zou zijn is slechts ten dele waar. Het geheel is veel minder overladen dan vorig jaar en bijvoorbeeld het aantal informatie-lunches is drastisch beperkt. Je hebt wel gelijk, als je constateert, dat er een aantal dingen terug zijn gekomen. Zo is er de informatie-markt (op donderdag 17 augustus) met 's avonds een cultureel programma. Ook de wandeltocht door de stad (op vrijdag de 18e) is in het programma gebleven, evenals de sport informatie-markt op zaterdag met daaraan gekoppeld de doegroepen. Aandacht voor de regionale ontwikkeling, voor de gemeente, voor de verenigingen en de studentenorganisaties (op zaterdag de 19e een vakbondsfestival van de GSB met optredens van de Streetbeats e.d.) ontbreken ook niet. 't Is natuurlijk niet per definitie

negatief, dat we een aantal zaken terug hebben laten komen.

We zijn als KEI-groep per dag het hele programma doorgelopen om te kijken, wat erin moest.

We hebben besloten om aan het eind van de KEI een grondige evaluatie te maken met eventuele aanzetten tot wijzigingen van het KEI-concept, want als je zo in februari nog eens het hele programma moet overdenken, heb je wel weinig tijd.

Natuurlijk zijn er nu nog een aantal onzekerheden in het programma; zo weten we echt nog niet hoe we de zondagavond vorm gaan geven. Er is gedacht aan een avond, die als kern de universitaire democratisering zou hebben, maar dat moet verder nog uitgewerkt worden.

Ook de regionale problematiek willen we dit jaar wat anders benaderen dan voorgaande jaren. Toen was het een informatie-avond met sprekers e.d., nu denken we eraan om de provincie zelf in te trekken."

Elk jaar weer is er een tekort aan KEI-leiders en wordt er zo rond deze

tijd een beroep op de mensen gedaan om zich beschikbaar te stellen. Hoe gaat het er nu mee en hoe komt dat?

"Nou, allereerst maar hoe dat komt, dat tekort aan begeleiders.

Ik geloof, dat veel mensen zo rond april-mei nog niet precies weten hoe ze met hun vakantie zitten en wanneer ze hun herkansingstentamens moeten doen. Met name al die herkansingstentamens vallen zo in eind augustus, begin september en dan heb je in half augustus natuurlijk wel wat anders aan de hoofd dan de KEI. Dat, noem het maar 'onzekere element', bepaalt voor een groot deel het jaarlijks terugkerende groep om KEI-leiders.

Toch is het wel belangrijk, dat we er snel een beetje zicht op krijgen hoeveel begeleiders we kunnen verwachten en dat daarom de mensen zich snel aanmelden.

En als ze denken niet de hele KEI-tijd (van 17 tot 25 augustus) mee te kunnen draaien, dan kun je nog altijd met z'n tweeën een groep begeleiden, of de NA-KEI (van 20 augustus tot 1 september) begeleiden. Zelf vind ik, dat het programma, wat we nu in elkaar draaien, ook voor de oudere jaars, de begeleiders, best interessant is. Momenteel zijn er nog zo'n 260 begeleiders te weinig."





REDUKTIEBURO

Visserstraat 46
TEL. 101037

GEOPEND MAANDAG T/M VRIJDAG
VAN HALF TWEE TOT HALF ZES.

STEREO-APPARATUUR

VERSTERKERS



Aanbiederig SONY hi-fi
stereo versterkers type
TA 1550, 2 x 25 w.
Kontinu aan 8 Ohm, 10 Hz-
40 kHz, loudness regeling
525 (adviesprijs) bij ONSE f282,50

SONY TA 1550	f612,50
DUAL CV 52	f588,75
MARANTZ 1050	f470,-
MARANTZ 1150	f925,-
PHILIPS 22RH540	f172,50
PHILIPS 22AH561	f661,25
PIONEER SA 5500	f273,75
PIONEER SA 6500	f422,50

TUNER-VERSTERKERS

AKAI AA 1020-BL	f562,50
MARANTZ 2215	f478,75
MARANTZ 2252	1198,75



**PIONEER STEREO
RECEIVER**
SX 450 Zwart spiegel tuner-versterker
met FM-AM ontvanger, Loudness con-
trol, muting en tape monitor 2 x 15
watt. Adviesprijs 698

PIONEER SX 650	f833,75
SONY STR 11	f583,75
SONY STR 4800	f947,50
PHILIPS RH 742	f477,50
PHILIPS RH 752	f661,25

SPEAKERS



HEPTA MK 2	f 84,25
MARANTZ 4 G	f155,-
MARANTZ HD 44	f183,75
MARANTZ HD 66	f367,-
PHILIPS 22RH452	f 97,50
PHILIPS 22AH486	f228,75
PIONEER HPM 40	f311,25
PIONEER HPM 100	f748,75
PIONEER CS 515	f382,50
SONY SS 2030	f177,50
SONY SS 2050	f248,75
WHARFDALE DENTON	f100,-

PLATENSPELERS

DUAL CS 502-1	f338,-
DUAL CS 721	f916,25
MARANTZ 6150	f373,75
MARANTZ 6300	f448,75
PHILIPS 22 GA 161	f196,25
PHILIPS 22 GA 406	f310,-
PIONEER PL112D	f223,75
PIONEER PL 510	f448,75
SONY PS 11	f357,50

TAPE-DECKS

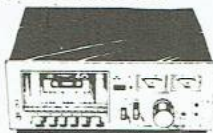
AKAI GX 215 D	925,-
AKAI GX 630 D	1476,25



AKAI 4000 DS MK II
stereo tape deck
nieuwe uitvoering
3 koppendeck
Geeft de muzikant-
hebbert vele mogelijk-
heden: multiplay-
display-echo en mixing
nabandcont.
in metal of zwart uitv.
778,-

PHILIPS N 4504	655,-
PHILIPS N 4506	661,25
SONY TC 378	1095,-
SONY TC 378	750,-
SONY TC 755 A	1685,-

CASSETTE-DECKS



PIONEER CASSETTEDECK
CTF 4040 Dolby ruisonderdrukker,
C/O schakeling, 2 VU meters, automa-
tische afslag, nog verkrijgbaar dan 2 in
familiezvoorraad
de CTF 2121
Adviesprijs 698

f550,-

CASSETTE-BANDJES

-BASF LH super 120	f7,35
-PHILIPS C60	-4,55



SCHRIJFMACHINES

Olivetti Dora 31	f190,-
Underwood 310	f190,-
Olivetti Lettera 25	f215,-
Olivetti Lettera 35	f260,-
(met tabulator)	f260,-
Erika 34	f220,-
Erika 44 (met tabulator)	f260,-



HUISHOUDING

AEG centrifuge van af	f209,-
ZANUSSI centrifuges v.a.	-141,50

ATAG gasfornuizen vanaf	f936,50
ETNA gasfornuizen vanaf	-702,50
ook elektrische gasfornuizen	

MOULINEX Grill vanaf	f116,25
INDESIT koelkast 140 liter	-271,25
PHILIPS koffiezetapparaat	
HD 5140 T-	61,-

Diverse stofzuigers vanaf	-200,-
Wasautomaten vanaf	-437,-



EN HOBBY

AEG boormachine SB-2-350	f168,50
AEG boormachine SB 2E-450	-298,-
BLACK & DECKER boormachine	
DNJ 84 S 2	-130,75
verschillende accessoires	leverbaar

Texas Instruments electronische rekenmachines

! SENSATIONELE AANBIEDING!

TI-30



- Wetenschappelijke handrekenmachine.
- Uitlezing met 8 cijfers of 5 cijfers + 2 voor exponenten.
- Algebraïsche noteringswijze met 15 niveaus van haken.
- Volledig geheugensysteem.
- \times^2 , $1/x$, \sqrt{x} , $\sqrt[3]{x}$, \sqrt{y} , trigonometrische, logaritmische functies en inversen, graden-360°, graden-400°, radialen, automatische constante, percentage.
- Werkt op 9 V wegwerpbatterij; elektronische schakelaar.
- Leverbaar: oplaadbare batterijen, netvoedings-/laadapparaat.

Niet voor f59,- (adviesprijs) **MAAR VOOR f42,50**
en ook niet voor f52,50

VERDER OOK IN PRIJS VERLAAGD:

- TI-58 .programmeerbare wetenschappelijke rekenmachine
- .maximaal 480 stappen en 60 geheugens
- .solid state software
- .72 labels; 7 branching instructions
- .te gebruiken met PC-100A voor lijsten van pro-
gramma; geheugen en labels
- .nederlandse gebruiksaanwijzing

TI-57	van f347,- VOOR f345,-
TI-59	van f177,- VOOR f161,-
	van f815,- VOOR f775,-

EN VERDER

pepermunt voor 30 cent de rol,
berebootjesdrop voor één gulden-zeven-
tig

10 % KORTING

op een aantal sportartikelen bij
een bekende sportzaak in Groningen.
Maar informatie hierover aan de
balie van het ReduktieBuro.

op foto- en filmartikelen bij
STEENMEYER en 'T KRUYTVAT. D
Voor meer informatie kun je te-
recht bij de balie van het GSB/
HBO-bond ReduktieBuro.

**15 %
KORTING
OP
PLATEN
BONNEN**

IGGI

De "ontwikkelingshulp" voor Indonesië

Op 22 en 23 mei a.s. komen de geldschieters van het Suharto regime voor de 21ste maal bijeen op de konferentie van de IGGI (Inter Gouvernementale Groep voor Indonesië).

Op deze konferentie worden, zoals gebruikelijk, hulptoezeggingen gedaan voor het nieuwe begrotingsjaar van Indonesië en economische ontwikkelingen in Indonesië besproken.

De IGGI, die tot op heden voorgezeten wordt door Nederland, bestaat uit de Verenigde Staten, Japan, W-Duitsland, de meeste overige westerse landen en enkele internationale organisaties zoals de Wereldbank, Internationaal Monetair Fonds en de Aziatische Ontwikkelingsbank.

De door de IGGI, op basis van rapporten van de Wereldbank en het IMF gekoördineerde, zogenaamde ontwikkelingshulp heeft de militaire diktatuur in Indonesië, bekend om haar uiterst misdadige en uiterst repressieve daden ten opzichte van het Indonesische volk, stevig in het zadel gehouden.

Hoe is dit verlopen?

Na de staatsgreep van 1965, die Sukarno ten val bracht ten gunste van de zittende generaals, was de oprichting van de IGGI één van de maatregelen, die in de jaren daarop getroffen werden in het kader van het stimuleren van buitenlandse investeringen.

In de eerste periode had de IGGI-"hulp" vooral betrekking op het mogelijk maken van import van goederen uit Japan en de westerse landen. Met deze import, die vooral tot doel had de westerse afzetmarkt te vergroten, stagneerde een belangrijk deel van de lokale Indonesische productie.

In latere jaren bestaat deze "hulp" voor een groot deel uit zowel financiële steun als technische bijstand ten behoeve van de uitvoering van projecten en investeringen in verschillende sectoren zoals de landbouw, industrie, onderwijs, gezondheidszorg, e.d.

Zo zijn veel investeringen in de kapitaalsintensieve industriële sector met behulp van deze steun gedaan. Deze investeringen hebben evenals eerder genoemde import de bestaansgrond van de lokale industriële sector voor een groot deel vernietigd. Een voorbeeld: in de textiel sector hebben in de beginjaren '70 tientallen duizenden lokale bedrijfjes hun poorten moeten sluiten als gevolg van de zware concurrentie die ze te verduren hadden van de nieuwe buitenlandse- of "joint venture" bedrijven in deze sector.

Ook heeft de ontwikkelingshulp kapitaalsintensieve investeringen in de landbouw, bekend als de "groene revolutie", gestimuleerd. Deze investeringen door multinationals leidden tot grote mislukkingen in de rijstproductie en vorming van een groot leger landloze en werkloze boeren. Stagnatie in de rijstpro-

duktie werd daarnaast veroorzaakt door de gigantische rijstimport, die onder de naam "voedselhulp" in feite voor de westerse landen en met name de Verenigde Staten een uitstekende manier was om hun rijstsurplusen tegen relatief hoge prijzen te lozen op de Indonesische markt.

Als gevolg van de stagnatie in de lokale produktiekapaciteit is de werkloosheid enorm toegenomen en zijn de inkomsten teruggelopen. Het enige antwoord hierop, dat in de lijn ligt van de westerse kapitaalsbelangen, is verdere toename van de buitenlandse investeringen. Hiermee raakt de Indonesische economie steeds meer in de greep van deze kapitaalsbelangen.



Nu kon Pronk, minister van Ontwikkelingssamenwerking en tevens voorzitter van de IGGI gedurende de vorige Nederlandse regeringsperiode, niet om de catastrofale gevolgen van de verstrekte ontwikkelingshulp heen en zegde een "ombuiging" van in ieder geval het Nederlandse ontwikkelingshulpbeleid toe.

Projecten gericht op de armste groepen van de bevolking zouden benadrukt worden: de ontwikkelingshulp zou voor een groot deel een humanitair en non-kommercieel karakter gaan dragen.

Jammer, dat van deze "ombuiging" in de praktijk niets terecht is gekomen! Afgezien van het feit, dat in verschillende gevallen gelden, die bedoeld waren voor deze "sociale" projecten in het geheel niet de armste groepen tot voordeel zijn geweest.

Ziekenhuizen, die in dit kader werden gebouwd, blijken grote academische ziekenhuizen in de twee grootste steden te zijn, die, ruim geoutilleerd met dure Philips-apparatuur, slechts een kleine toplaag van de bevolking ten goede te komen.

Zogenaamde sociale woningbouw blijkt uiteindelijk financiering van middle-class woonwijken te zijn.

En zo zijn er voor ieder project vergelijkbare voorbeelden. Het is duidelijk, dat onder de huidige maatschappelijke verhoudingen in Indonesië en het neo-koloniale karakter van de ontwikkelingshulp uitvoering van projecten, die werkelijk het Indonesische volk ten goede komen, een volledige illusie is!

Duidelijk is ook, dat de sociaal-economische toestand in Indonesië de afgelopen jaren er alleen maar slechter op geworden is.

Indonesië, bij uitstek een agrarisch land, heeft zich ontpopt als de grootste rijstimporteur van de wereld en hongersnoden teisteren vele delen van Java en andere eilanden.

Aan de grove uitplundering van de natuurlijke rijkdommen en grondstoffen van het land door multinationals is nog geen eind gekomen.

De repressie van de bevolking en vertrapping van de mensenrechten is aan de orde van de dag. Men denke aan de honderden arrestaties die voor en na het in maart gehouden "volkscongres" gepleegd zijn, de nog steeds tienduizenden politieke gevangenen en de schandelijke misdaden die het regime begaat in Oost-Timor. Aan dit laatste doet Nederland zelfs direkt mee door levering van militaire apparatuur, zoals transportmiddelen en korvetten.

Om al deze genoemde redenen zal daarom gepleit moeten worden voor stopzetting van de financiële en militaire hulp aan Indonesië.

Voorafgaand aan de IGGI konferentie op 22 en 23 mei a.s. zullen diverse activiteiten ontplooid worden.

In de eerste plaats zal een kongres plaatsvinden, die de werkelijke gevolgen van de ontwikkelingshulp voor de Indonesische bevolking aan de kaak stelt. Het tweedaagse kongres zal beëindigd worden door een demonstratie.

Indonesië Comité Delft

De vierjaar~plannen van Arie Pais

Minister Pais wil een vierjarige kursusduur opleggen aan de universiteiten. Velen hadden dit niet verwacht. De tweede Kamer had gevraagd om een toelichting bij het wetsontwerp voor uitstel van de invoering van de herprogrammering. Wat ze kreeg was een nota, getiteld "hogere onderwijs voor velen". Hierin wordt duidelijk gemaakt, dat Pais de herstruktureringwet, welke in 1975 door de tweede Kamer aangenomen was, niet wil uitvoeren. De door de fakulteiten ingediende vijfjarige programma's wil hij helemaal negeren.

De eerste reactie van studenten, maar ook van vele stafleden en van mensen buiten de universiteiten was (en terecht): weg met die nota, in de prullebak er mee. In het afgelopen weekend zijn spoedvergaderingen belegd om de situatie te bespreken en om grote acties te organiseren. In dit artikel zal een poging gedaan worden om alles eens op een rijtje te zetten. Wat wil Pais, wie heeft hier belang bij, hoe past deze onderwijsbeleid in het crisisbeleid van deze CDA-VVD regering, waarom is dit soort 'onderwijs' in strijd met de uitgangspunten van de studentenvakbonden en hoe kunnen wij deze slechte voorstellen tegenhouden? De universitaire verkezingen, die eind mei gehouden worden, betrekken we er ook bij, niet in de laatste plaats omdat de herstrukturering volgend jaar ook in de raden een 'hot issue' zal worden.

Uitgangspunt van de nota 'hogere onderwijs voor velen' is, dat de toenemende belangstelling voor de opleidingen in het wetenschappelijke of hogere beroeps onderwijs opgevangen moet worden. Deze toenemende stroom komt tot stand door een groter aantal VWO- en HAVO-abituriënten, de groei van het aantal vrouwelijke studenten en de grotere deelname van ouderen aan het hoger onderwijs (een verklaring kan zijn, dat de noodzaak om je zelf te kwalificeren middels een universitaire opleiding gezien de krappe arbeidsmarkt groter is geworden).

Het opvangen van alle belangstellenden moet gebeuren binnen de reële nullijn en deze randvoorwaarde speelt door de hele nota heen. Er wordt gesteld, dat er crisis is en dat de prioriteit in eerste instantie gericht is op aandacht voor de achtergebleven groepen. Dit zijn de twee motiveringen voor de reële nullijn. Konklusie is dan: tegenover de druk op de middelen de noodzaak tot het stellen van prioriteiten. Voor het ministerie betekent dat een nieuwe structuur: 'Samenvattend is het beleid van ondergetekenden (is Pais en van der Stee, red.) er op gericht om, met in acht neming van de reële nullijn voor het wetenschappelijk onderwijs het hoger onderwijs voor velen toegankelijk te maken. Zorg voor de kwaliteit van de opleidingen dient daarbij voorop te staan. Zij zijn zich er van bewust, dat de huidige structuur van het hoger onderwijs aan deze wensen niet kan beantwoorden.'

Een tweetal opmerkingen willen we hier al maken. Het uitgangspunt 'hogere onderwijs voor velen' klinkt prachtig, maar we zullen later in dit artikel constateren, dat het slechts een uitgangspunt blijft.

Ten tweede wordt de reële nullijn op geen enkel ogenblik voldoende beargumentteerd. Het geld is gewoon op. En

dat terwijl van Agt deze week nog heeft aangekondigd politie en leger te zullen versterken. Hier worden politieke prioriteiten gesteld.

De huidige herstrukturering en herprogrammering van het wo zal niet tot realisering van het doel van hoger onderwijs voor velen bijdragen. De doelstellingen van de herstrukturering zijn volgens Pais niet alle bereikt. Dit blijkt volgens hem het duidelijkst uit de ingediende programma's. Volgens het ministerie had de meerderheid vier jaar moeten zijn en was dit ook de bedoeling van de wetgever. Deze visie op de programma's heeft Pais al neergelegd in z'n in februari j.l. verschenen nota

Over de interpretatie van de wet heeft zich de afgelopen maanden een discussie afgespeeld in de Akademische Raad en in de Onderwijsraad. Deze beide instanties hebben positief geadviseerd over de ingediende programma's. In tegenstelling tot Pais, die ze afkraakte. Dit lieten deze instanties niet op zich zitten en dienden Pais van gepeperde repliek. Zij gaven hem te verstaan, dat hij een interpretatie hanteerde van de wet, die voorbij gaat aan de kamerbehandeling van het wetsontwerp. In de kamer werd juist expliciet de mogelijkheid van vijfjarige cursussen erkend. De criteria waaraan de ingediende programma's vervolgens moeten worden getoetst, maken het bovendien mogelijk, dat tal van vijfjarige programma's worden opgesteld. Kortom: Pais kon zijn kritiek niet hard maken op basis van de wet herstrukturering, omdat de rechtsgrond, waarop hij de programma's moet afkeuren, zeer betwistbaar is.

De Akademische Raad stelde, dat de doelstellingen t.a.v. het wo, te weten iedereen toelaten, voldoende onderzoekruimte en een bepaalde staf-studenten ratio in tegenpraak zijn met de randvoorwaarde van de nullijn.

Het ministerie moest voor



het eerst erkennen, dat de reële nullijn met haar eigen doelstellingen niet haalbaar was.

In plaats dat de Akademische Raad nu stelt, dat recht gedaan moet worden aan de uitgangspunten, die nota bene door het ministerie zelf zijn opgesteld, vraagt ze om nieuwe beleidsbeslissingen. Tegen deze achtergrond moet de nota van Pais gezien worden. En wat hij dan voorstelt is een totaal nieuwe structuur, met als meest saillant punt een uniforme initiele kursusduur van vier jaar. Daar bovenop een stelsel van postdoctoraal onderwijs.

Deze structuur doet de hele discussie over de herstrukturering weer terugplaatsen naar 1967, toen Posthumus met een nota verscheen. Hierin werd een dergelijke structuur voorgesteld. Juist door de vele protesten heeft men ten dele van deze structuur afgezien bij de kamerbehandeling in 1975. We zullen nu nader ingaan op wat de nota van Pais zegt.

Allereerst over de eerste fase. Een propedeutische fase van één jaar, ondanks de toch al korte initiele fase van vier jaar. Op het eind van dit jaar moet nagegaan worden of de studiekeuze past bij de interesses en de capaciteiten van de student. Het hoge uitvalpercentage bij de propedeuse zou namelijk juist veroorzaakt worden, doordat de opleiding hier onvoldoende bij aansluit. Dit zal zeker in een aantal gevallen zo zijn. Maar dan moet de konklusie juist zijn, dat de opleiding inhoudelijk verbeterd moet worden. Een andere oorzaak zou ook wel eens kunnen liggen in de overlading van de studieprogramma's. Geschiktheid voor een studie laat zich na een jaar niet voorspellen. Studenten, die na één jaar een propedeuse halen, hoeven echt niet geschikt te zijn, noch hoeft de opleiding bij hun interesses aan te sluiten

Juist een verbetering van de programma's, een continue discussie, door de betrokkenheid van zo veel mogelijk studenten, zal het aantal studiestakers verminderen.

Het onderzoek wordt uit de vierjarige opleidingen getrokken en moet plaats vinden in het postdoctorale stelsel van onderwijs. Alleen enig onderwijs-gerelateerd onderzoek moet daarbij in de eerste fase mogelijk blijven. Op deze wijze kunnen ook meer extensieve staf-studenten ratio's gehanteerd worden.

Met andere woorden: nog meer hoorcolleges i.p.v. werkgroepen, nog minder tijd voor projekt- en themagroepbegeleiding. Op deze wijze wordt de kwaliteit voor 60% van de afgestudeerden niet meer dan een uitgebreid kandidaats, waaruit de zelfstandige wetenschapsbeoefening is verdwenen. Of te wel het wetenschappelijk karakter van de opleidingen verdwijnt.

Maar er is nog meer: de inzichten in het vergaren van wetenschappelijke kennis, de konklusies van anderen zelfstandig kritiseren, het inzicht in het vakgebied en de relevante ontwikkelingen, een bijdrage leveren tijdens je opleiding aan de oplossing van maatschappelijke problemen, dit alles behoort niet meer tot de mogelijkheden.

Een van de zwaarst gekritiseerde elementen uit de wet is de vijfjarige inschrijvingsduur. Als je bijvoorbeeld je propedeuse niet haalt wordt het wel bijzonder moeilijk om de studie op tijd af te maken. Deelname aan het maatschappelijk leven wordt sterk bemoeilijkt. Illustratief hiervoor is wel de huidige studieduur van de studenten. Bovengenoemde elementen zijn geen spoken, maar zijn situaties die ook nu al op de universiteiten reëel aanwezig zijn. We kennen de geherprogrammeerde studiedies al!

We gaan nu verder met de tweede fase. Slechts 40% van de afgestudeerde doktoraalstudenten zal door kunnen gaan naar de tweede fase. Voor 60% van de studenten houdt de opleiding na vier jaar dus op. Deze 40% wordt geselecteerd op inhoudelijke criteria. Er wordt een lerarenopleiding gekreëerd (maximaal één jaar), een beroepsopleiding voor accountants, apothekers, tandartsen en dierenartsen (maximaal twee jaar) en een onderzoekersopleiding (maximaal twee jaar). De eigenlijke beroepskwalificatie is dus weggelegd voor een beperkt aantal afgestudeerden. Hoe men die 40% over de fakulteiten wil verdelen is nog onbekend. Ik kan me tenminste niet voorstellen, dat 60% van de doktoraalstudenten medicijnen en letteren zonder beroepsopleiding respectievelijk lerarenopleiding van de universiteiten wordt gestuurd.

Het eerder geformuleerde uitgangspunt 'hogere onderwijs voor velen' loopt dus uit op een beperkte wetenschappelijke opleiding voor een kleine groep studenten! Het onderzoek, dat in de tweede fase gedaan zal worden, moet passen binnen het nationale wetenschapsbeleid. Dit betekent, dat de zeggenschap over het onderzoek ontrokken wordt aan de direkt betrokkenen op de instellingen. Een kwalijk element. Juist progressief onderzoek is door druk van onderop gerealiseerd.

De nota 'hogere onderwijs voor velen' is bepaald niet onze visie. Zij staat lijnrecht tegenover onze uitgangspunten en ideeën. In onze ogen dient een universitaire opleiding breed van aard te zijn, d.w.z. de verschillende wetenschapsopvattingen dienen aan bod te komen en moeten met elkaar gekonfronteerd worden. De studenten moeten zich krities en zelfstandig (dit is niet in je eentje) een oordeel kunnen vormen, de verschillende theoriën op hun waarheidsgehalte en hun maatschappelijke nut kunnen toetsen. Bij een dergelijke onderwijsinhoud hoort een onderwijsvorm, waarin ruimte bestaat voor discussie: werk- en themagroepen zijn veel belangrijker dan hoorcolleges. Het is een intensievere vorm van onderwijs, welke in vier jaar niet te realiseren is. In een vierjarige opleiding is er geen plaats voor het zelf doen van onderzoek. De meeste studenten zullen afstuderen zonder ook maar enige praktijkervaring.

In onze opvatting zijn onderwijs en onderzoek onverbrekkelijk verbonden, immers je kunt zo zien hoe de theorie in de praktijk werkt. Daarnaast is het zelf doen van onderzoek vaak zeer motiverend voor studenten; je ziet wat je met je theorie kunt doen.

Een zeer belangrijk punt is, dat het projektonderwijs de nek omgedraaid dreigt te worden. Terwijl hierin juist onderwijs en onderzoek geïntegreerd zijn. En het onderzoek is ten behoeve van progressieve groeperingen, die anders wegens geldgebrek niet aan de bak kunnen komen.

Het postdoctorale onderwijs vormt echt geen vervanging voor het gebrek aan onderzoeksmogelijkheden in de predoktorale fase. Immers slechts 40% (een getal dat de minister bepaalt) van de afgestudeerden komt hiervoor in aanmerking (zogenaamd de besten).

We kunnen vrij simpel zijn: met een vierjarige cursus heb je een kwalificatie van Jan Lul. Iets wat voor het grote bedrijfsleven geen bezwaar is: jonge academici zijn goedkoop en een gespecialiseerde vervolgoopleiding wordt je in het bedrijf wel gegeven. Jammer dat, als je ontslag krijgt, je hier niets aan hebt.

Het belang dat grote koncerns hebben bij vele laag gekwalificeerde

wetenschappers en slechts enkele slimme onderzoekers is echter niet het belang van de meerderheid van de bevolking. Hun belang is, dat problemen in hun leefsituatie aangepakt worden: van geestelijk welzijn tot betere arbeidsomstandigheden, tot leefbare buurten.

Pais beweert, dat hij voor hoger onderwijs voor velen is; de stops, behalve die in de mediese hoek en bij farmaci, zullen worden afgeschaft. Afgezien van het feit of dit inderdaad zal gebeuren betekent dit nog niet, dat er meer mensen kunnen gaan studeren. Pais wil overal een scherpe selectieve propedeuse. Vele mensen zullen dus na het eerste jaar van de universiteiten verdwijnen. De stops worden dus eigenlijk een jaar opgeschoven. Door de wel zeer beperkte inschrijvingsduur (maximaal één jaar mag je verspelen) zullen ook zo vele mensen er uit vliegen.

Pais' beleid en democratie: twee dingen die per definitie tegenstrijdig zijn.

Tien jaar lang is er gediscussieerd over en actie gevoerd tegen de herstructurering. De uitkomst werd in de wet vastgelegd: vijf jaar is mogelijk. Alle studierichtingen dienden op één na, te weten Afrikanistiek in Leiden, een programma in met een cursusduur van langer dan vier jaar (de meeste zelfs met een cursusduur van vijf jaar). De universiteiten hebben geprobeerd binnen de kaders van de wet de kwaliteit van het onderwijs zo veel mogelijk te garanderen. Pais en de hele CDA/VVD-regering (de nota is immers geakcepteerd door de ministerraad) negeren dit alles echter volledig. Logies en terecht dat Pais' nota op zo veel verzet stuit.

In de pers en ook bij vele politieke partijen is de nota van Pais nogal hard aangekomen. De PvdA vindt, dat de wet uit '75 uitgevoerd moet worden; het CDA ziet wel wat in de nota, maar dan op langere termijn. Op korte termijn liggen er dus duidelijke perspectieven om de nota voorlopig niet te laten behandelen. Maar het gaat niet vanzelf. Daarom heeft de GSB ook het initiatief genomen tot een grote actie. Het verzet op de universiteiten tegen Pais moet naar buiten gebracht worden.

De nota van Pais moet van de baan en de ingediende programma's moeten goedgekeurd worden.

Utrecht

Manifestatie vrouwengeschiedenis

Zaterdag 6 mei vond in Utrecht de landelijke manifestatie vrouwengeschiedenis plaats. Deze manifestatie was georganiseerd door het Landelijk Overleg Geschiedenis, waarin vrouwengeschiedenisgroepen aan de universiteiten samenwerken. We wilden op deze manier een groter publiek bekend maken met de recente onderzoeksresultaten en onze kontakten met de vrouwenbeweging, het vormingswerk en het onderwijs wat nauwer aanhalen. De belangstelling was veel groter, dan we hadden verwacht: in Rasa en U-huize samen waren ongeveer duizend bezoekersters en enkele bezoekers. Alleen daarom al mogen we van een succesvolle manifestatie spreken.

Waarom vrouwengeschiedenis?

Josine Blok ging in haar algemene inleiding in op het belang van vrouwengeschiedenis.

Geschiedenis van vrouwen, hun maatschappelijke positie, hun onderdrukking en hun verzet, hun leven kortom, komt in de geschiedenisboeken niet voor.

Historici, vroeger en nu, houden zich voornamelijk bezig met politiek, wetenschap, cultuur en het economisch leven, dat wat wel aangeduid wordt als de openbare sfeer. Dit is traditioneel het terrein van mannen, de bijdrage van vrouwen aan het maatschappelijk bestel hebben historici verwaarloosd.

Het dagelijks leven vermocht hen niet te boeien. Het beeld, dat wij van de geschiedenis hebben, zal dan ook door onze feministische benaderingswijze veranderen.

De analyse van historische processen zal veranderen, omdat we op andere verschijnselen de nadruk leggen.

De lezingen, die volgden op die van Josine, waren een illustratie daarvan.

Zo sprak Ali de Regt over de invloed van de industrialisatie op het gezinsleven in de eerste decennia van deze eeuw.

Omdat door de industrialisering de arbeid steeds meer naar de fabrieken verhuist, wordt de combinatie van het huishouden doen en beroepsarbeid voor de vrouw steeds moeilijker.

Tegelijkertijd vindt bijna iedereen het belangrijk, dat gehuwde vrouwen thuis kunnen blijven.

Het wordt langzamerhand een schande

voor gehuwde vrouwen om buitenshuis te werken. Zó kreeg de vrouw een eigen taak in de samenleving: ze zorgt voor haar man en kinderen, ze vangt hen op en maakt ze steeds weer gereed voor hun taak in de maatschappij.

Discipline staat daarbij voorop: ook in de huishouding: stiptheid, reinheid, efficiency. Het huishouden wordt een vak.

Aan de andere kant krijgen juist ongetrouwde vrouwen uit de burgerij hun specifieke beroepen. Ze worden bijvoorbeeld typiste.

Selma Leydesdorff vertelde over de opkomst van het "schone-jurkenproletariaat"; over de vrouwen, die hier van deel uitmaken, over de ideeën, die zij over zichzelf hebben in deze beroepen.

Naarmate deze sector groeit, krijgt dit werk een lagere status. Het wordt slecht betaald, er wordt in slechtere arbeidsomstandigheden gewerkt en gedaan door de dochters van de geschoolde arbeiders.

Zij worden ook dinkwijls winkelmeisje. Deze beroepen gaven, net zoals het huishouden, deze vrouwen hun eigen plekje in de samenleving, zo ervaren zij het.

In de discussiegroepen, die na de lezingen gevormd werden, werd er over de lezingen en over het belang van vrouwengeschiedenis voor het onderwijs, het vormingswerk en de vrouwenbeweging gepraat.

Er werd veel gepraat over de vrouwenbeweging nu, waarbij men vond, dat onze huidige maatschappelijke situatie werd verduidelijkt door de

vergelijkingen met vroegere situaties. Anderzijds zijn de veranderingen in de levens van vrouwen in de laatste eeuw groot geweest, beseften men na afloop van de lezingen.

Maar het besef van veranderingen en dus van veranderbaarheid werd ook als een stimulans voor onze feministische beweging ervaren.

Vrouwen kunnen zich nu ook herkennen in vrouwen, die vroeger geleefd hebben.

Maar wat er nu over het verleden van vrouwen bekend is en wat er op de manifestatie verteld kon worden, is nog te weinig om ons een beeld te kunnen vormen van het historisch proces van de onderdrukking van vrouwen. De behoefte aan een gedegen historische analyse leefde sterk bij de bezoekersters en bezoekers van de manifestatie.

Die grote belangstelling van verschillende kanten is verheugend en ondersteunt onze strijd om erkenning aan de universiteiten.

Anderzijds toont dit ook de maatschappelijke relevantie van onze moeizame arbeid en dus ook het belang van studie-inhoudelijk werk.

In Groningen is de vrouwengroep geschiedenis al sinds 1974 (!) bezig, maar erkenning van haar werk blijft nog steeds uit, te veel blijft het nog vrijetijdsbesteding.

Erkenning van het werk en ondersteuning ervan door iedereen, is daarom belangrijk.

Ine Megens
Marga van Tilburg



VOETBAL

Afgelopen vrijdag was het weer zover.

Veertig voetbalteams verschenen op de zonovergoten grasmat om de traditionele strijd te strijden om de GSB-HBO-bokaal, die dit jaar bestond uit 13 flessen superieure wijn. 's Middags om 5 uur was de strijd beslecht: Blue Trippers was kampioen, en 's avonds kon men de 13 spelers lallend rond zien trekken. De opbrengst van het toernooi (40 teams x 40 gulden - organisatiekosten) komt ten goede aan de ziekenauto voor het ANC. Over de dag zelve: één gewonde naar de dokter, blauwe plekken en schaafwonden en een politiere sirene die het niet deed.

Kindertheater zonder omwegen

Stiktog zoekt de klas op

Toen Stiktog (stichting kindertoneel Groningen) vorig seizoen het stuk "1 x stom = altijd stom" speelde, bleek bij het nawerk, dat schoolkinderen zich vaak duidelijk ontevreden voelden over hun schoolsituatie. Op school leer je voor later, niet voor nu. Of zoals het in één van de liedjes uit Stiktog's nieuwe stuk heet: 'er is een hemelsbreed verschil tussen school en wat ik wil'. Dat thema werd het uitgangspunt voor 'Wij gaan naar school, jij ook!'. Een stuk, dat na zeer gedegen voorwerk - de spelers draaiden onder andere enige tijd mee op een Groningse lagere school - langs diverse lagere scholen trekt.



Stiktog

'Wij gaan naar school, jij ook!' is bestemd voor kinderen van de vijfde en zesde klas. En voor hun ouders en leerkrachten. Het laat, hier en daar opzettelijk overdreven, een nog steeds bestaande vorm van lager onderwijs zien. Een vorm, die niet aansluit bij de interesses van de kinderen, ze niet serieus neemt en er eigenlijk nog van uit gaat, dat kinderen niets merken van problemen in gezin, buurt en wereld. De school mag ze, in die visie, daar dan ook niet mee konfronteren. Het tegendeel blijkt echter waar: kinderen ervaren problemen als werkloosheid, macht en milieu bijvoorbeeld maar al te goed. Ze voelen zich ongelukkig onder de concurrentiedwang, die òf nog onbewust gehanteerd wordt op veel scholen òf wordt aangezien voor motivatie.

Het meisje Els beseft donders goed, dat ze niet mee kan komen, maar ook de andere leerlingen weten, dat Els bij lange na de slimste niet is. Als in het stuk één van de schooljongens voor meester gaat spelen, zegt hij: 'Els, schrijf maar op het bord, of zal ik de beurt gelijk aan Marian geven?'. Hij neemt het 'behandelpatroon' van meester Poddie vlekkeloos over, al heeft hij samen met de andere kinderen duidelijk kritiek op de man. De zin van veel dingen, die op school gebeuren ontgaat ze en ze zijn nieuwsgierig naar andere onderwerpen. Die leergierigheid wordt niet bevredigd. 'Dat krijgen jullie later, daar zijn we nog niet' zegt Poddie. Dat 'later, later, altijd maar later' zint de kinderen echter niet.

In het stuk blijkt, dat het best beter kan. Het laat zien, hoe eerst de kinderen en vervolgens de ouders en de meester de ruimte nemen en ook krijgen om zelf met een inbreng te komen. In het spel gebeurt dat uiteindelijk, doordat de kinderen besluiten van school weg te blijven, als één van hen - Frits - van school dreigt te worden gestuurd. Frits - gespeeld door een meisje, maar godzijdank zonder de makkelijke grappen, waarin een dergelijke 'travestie' altijd schijnt te moeten resulteren - wil niet meer naar school. Het is een goed overdacht besluit van hem, al gaat het gepaard met de nodige twijfels. Hij is er echter niet toe te

brengen dat besluit te herzien. De meester heeft dan maar één wapen en dat is wegsturen. Na enkele prachtig geschreven (gehoorde?) discussies is de solidariteit een feit: Frits niet op school, dan blijven de andere kinderen ook weg. Hun vrije tijd benutten de kinderen voor het opstellen van een kontrakt. Daarin zijn hun voornaamste wensen neergelegd. Ze komen in feite tot de ontdekking, dat de school in principe niet waardeloos is, maar dat ze die moeten veranderen om hem te kunnen gebruiken. Over die veranderingen nu moet gepraat worden. Eerder komen de kinderen niet terug op school. Na aanvankelijke pogingen van de meester om de zaak 'af te doen' wordt er toch gepraat (op het grongebied van de kinderen, hun speelterrein) en de meester ziet dan eindelijk in, dat hij de kin-

In de vorige Nait Soez'n stond een verslag van het politieke forum 'Theater, hoe maak je dat?'. Daarbij zijn de namen gevallen van een aantal Groningse groepen, die zich in de hoek bevinden van de strijdkultuur/vormings-theater/politiek theater. Het nieuwste stuk van één van die groepen, 'wij gaan naar school, jij ook!' van Stiktog, krijgt in deze Nait Soez'n wat meer aandacht. Het ligt in de bedoeling in de loop van de tijd ook aan groepen als de Toneelgroep Zuidelijk Afrika, Werk in Uitvoering en Genesisus aandacht te schenken.



deren én hun problemen heeft onderschat. Hij tekent het kontrakt.

De kinderen hebben de situatie willen veranderen en samen lukte dat en daarmee hebben ze meester Poddie veranderd. In één van de laatste liedjes zingen ze dat de meester eigenlijk toch wel een toffe vent is. Dat is echter niet het happy end van het 'onschuldige' kindertoneel, want hoe het nu allemaal precies gestalte moet krijgen, die verbeterde school, daarvan ligt de blauwdruk - wat Stiktog betreft - beslist niet klaar. En alleen al omdat de ene school de andere niet is, is dat maar goed ook.

Stiktog geeft met dit stuk de lagere scholen een prima gelegenheid om de discussie over de eigen situatie aan te gaan. Voordat ze op een school komen, wordt er het nodige specifieke voorwerk verricht en na de voorstelling wordt er met de kinderen, de ouders en de leerkrachten in groepjes een nabespreking gehouden, wat een uitstekende vorm lijkt, om de eigen problemen bespreekbaar te maken. Doordat Stiktog bereid is later nog eens terug te komen voor het nawerk, kan er zelfs een begin gemaakt worden met het zoeken naar oplossingen.

Dat die kansen opgepikt zullen worden door de toeschouwers lijkt zeer wel te verwachten, want ondanks het - op een knap gevonden uitzondering na - wat remmende wisselen van dekors (in een klas minder een probleem dan in een theater, lijkt me) weten de spelers toch sterk genoeg over te brengen wat ze willen. Ook omdat er gelukkig niet geprobeerd wordt zo goed mogelijk kinderen te imiteren. Integendeel: de situatie krijgt alle voorrang. En al zou er hier en daar wel wat meer visuele charging gebruikt kunnen worden, toch gaat er van het stuk een meer dan oppervlakkige zeggingskracht uit. En dat is voor amateurs, die zich op een dermate moeilijk terrein als dat van Stiktog begeven, een grote verdienste.

Mensa's

M.F. dicht ?

De portemonnai van mensabezoekers en vindicatleden dreigt lichter gemaakt te worden!

In februari heeft een bliksemaktie van de GSB op de twee studenten-eettafels vijftienhonderd handtekeningen opgebracht voor het behoud van de maaltijdsubsidie. Die subsidie (30 cent voor de Oosterstraat en sinds september 50 cent voor het duurder draaiende Mutua

Fides) is ook hard nodig. Het toch al lage studenteninkomen loopt elk jaar achter op de prijsstijgingen en die van de mensaprijzen van zo'r 10% per jaar is daarvan niet één van de kinderachtigste. En ondanks die prijsstijgingen leidt MF jaarlijks een verlies tot 25 cent per maaltijd. Oftewel tegen de 20 gulden per vindicatlid. Allemaal geen wonder voor wie bedenkt, dat de maaltijdsubsidie, ingesteld vanwege het lage inkomen

en de slechte gezondheidstoestand van de studenten, vijftien jaar in centen konstant is gebleven. Dus in feite zo'n driemaal minder is geworden.

Nadat het Centraal Bestuursorgaan van de studentenvoorzieningen (CBO) kans had gezien de subsidie voor Mutua Fides op eigen kracht een half jaar tot 50 cent op te hogen, werd de U-raad voorgesteld deze verhoging over te nemen, ondersteund door de eerder genoemde handtekeningenaktie. Met een slechts gedeeltelijk resultaat: op voorstel van PSF werd de verhoging niet toegestaan, maar wel een 'PM-post goedgekeurd voor een binnen enkele maanden te vinden 'strukturele oplossing'. Een beetje mal voorstel, aangezien de subsidie na vijftien jaar inflatie al ongeveer een gulden had moeten bedragen en omdat toen al bekend was, dat de echte strukturele oplossing (inschakeling van de eettafels in het universitaire kantinebeleid) nog tot najaar of winter op zich zou laten wachten. Ondertussen leed Mutua Fides, en daarmee Vindicat, daardoor een extra verlies van honderd gulden per dag.

Ondertussen is het College van Bestuur met de door de PSF gevraagde 'strukturele oplossing' op de proppen gekomen - het biedt bepaald geen perspectief.

Dit voorstel (van Henk Speelman van de PSI) zit als volgt in elkaar.

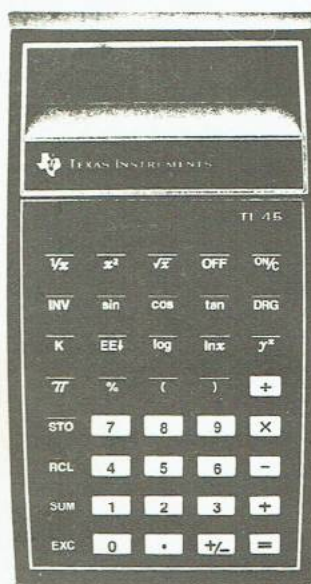
De maaltijdsubsidie van 30 cent wordt vervangen door een vast bedrag (jaarlijks aan te passen aan de inflatie, dat eindelijk wel). Dit is een lichte verbetering voor Mutua Fides, maar een achteruitgang voor Mensa Oosterstraat.

Maar de 20 cent extra voor Mutua Fides wordt vervangen door een vage regeling, die zoals het nu lijkt, op een halvering neerkomt! En dat dan nog door een herinvoering van een subsidie voor het op zondag open zijn, die op instigatie van onder andere het PSF-lid in het CBO eerder was afgeschaft!

De verliezen moeten maar worden gedekt door prijsverhoging en ontslag van personeel, maar zonder geld voor een fatsoenlijke afvloeiingsregeling!

MF heeft inderdaad door omzetting een zekere overcapaciteit. Maar dat je dat niet kunt oplossen door personeel rücksichtslos op de keien te zetten of door te grote apparatuur op de mestvaalt te gooien, daarmee wordt geen rekening gehouden. En dat terwijl het waarschijnlijk gaat om een periode van drie jaar, tot de opening van het universitaire restaurant!

TI-45

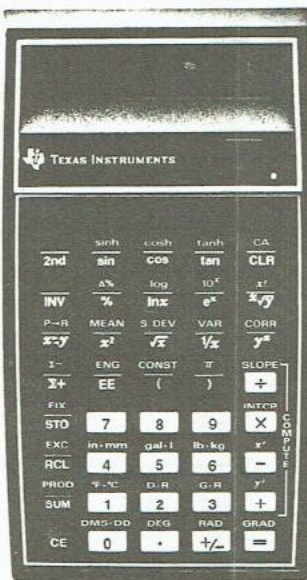


Berekening van wortels, machten, inversen, logaritmische functies, trigonometrische functies. Uitlezing met 8 groene cijfers of in wetenschappelijke notatie met 5 cijfers - 2 voor de exponent. De berekeningen worden uitgevoerd met een nauwkeurigheid van 11 cijfers. Volledig geheugensysteem: opslaan en accumulatie van gegevens, terugroepen van geheugeninhoud.

TI-45 en TI-51 III worden geleverd met vinyl draagtasje, oplaadbare batterijen, laadapparaat en Nederlandse gebruiksaanwijzing.

adviesprijs TI-45 fl. 123,-
adviesprijs TI-51 III fl. 175,-
ook verkrijgbaar bij de GSB.

TI-51-III



Een wetenschappelijke zakrekenmachine, speciaal ontworpen voor statistici, ingenieurs, wetenschappers en studenten. Bij de TI-51 III kan men 9 niveau's van haken en 5 hangende bewerkingen invoeren in dezelfde volgorde als waarin men opgaven schrijft. Met deze machine beschikt men over 35 basisfuncties en 10 volledig toegankelijke geheugens voor wetenschappelijke en statistische berekeningen; verder kan men de lineaire regressie berekenen met de methode der kleinste kwadraten, dit onafhankelijk van de lopende bewerkingen. Uitlezing met 10 cijfers of 8 plus 2 voor exponenten.

TEXAS INSTRUMENTS
HOLLAND B.V.
European Consumer Division

(advertentie)

REGEN BOOG

Stichting Drukkerij C. Regenboog
Zoutstraat 14
Groningen
Telefoon 128370

Vervolg van pagina 10.

Zouden de voorstellen van het CvB ongewijzigd worden uitgevoerd, dan zou dit na de zomervakantie leiden tot een extra prijsstijging of verlies van zeker 10 cent per maaltijd. Samen met de 'normale' prijsstijging zou dit kunnen leiden tot een verhoging van minstens 11% (35 à 40 cent per maaltijd); wel wat meer dan de te verwachten verhoging van de maximale toelage (laat staan van de gemiddelden!) op basis van de officiële schatting van de bestaande inflatie: een verhoging van de MRST van nog geen 5% (d.i. minder dan de werkelijke prijsstijging waarmee de gemiddelde student te maken heeft).

Voor de regelmatige mensabezoeker zou dit een kostenstijging van zo'n 100 piek opleveren (waarvan éénkwart door de subsidievermindering).

Gevolgen: meer mensen eten niet meer elke dag warm, met alle gevolgen voor hun gezondheidstoestand. Voor Mutua Fides is het een voortzetting van de vicieuze cirkel: minder omzet-hogere prijs-minder omzet, met als dreigend eindpunt sluiting van de mensa. Ook ontstaat er een vlucht naar de mensa van de Oosterstraat met als gevolg overbelasting met negatieve gevolgen voor personeel

en consumenten en uiteindelijk een tekort aan capaciteit, waardoor honderden studenten niet meer op de mensa terecht kunnen. Voor de leden van Vindicat: een kostenstijging van zo'n zesduizend gulden door subsidieverlaging, of meer naarmate de prijsverhoging hoger zou uitvallen. Voor '77/'78 komt het totaal verlies per lid neer op 15 à 20 gulden! En daardoor ontstaat er weer bezuiniging op de kwaliteit van de maaltijden

Tot zover de 'strukturele' oplossing, die het CvB op verzoek van de PSF meent te moeten bieden. Er is echter op iets langere termijn een veel gunstiger strukturele oplossing mogelijk. Een jaar geleden heeft de toenmalige staats sekretaris Klein een nieuwe regeling voor universitaire kantines gedekreteerd. Het gaat om een centrale, landelijk gezien bezuinigende maatregel, die echter voor de Groningse mensa's gunstig zou kunnen uitpakken, als er gebruik van zou worden gemaakt.

Volgens deze regeling kunnen de mensa's zo worden ingeschakeld in het kantinebeleid, dat forse kosten als huisvesting, 'groot onderhoud', schoonmaak en energie plus een deel van de personeelskosten door het Rijk worden betaald. Dit zou een prijsverlaging van twee

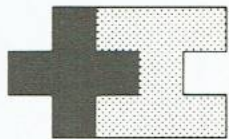
gulden à een rijksdaalder per basismaaltijd mogelijk maken. Omk een kwaliteitsverbetering en het terugbrengen van de verliezen van Vindicat tot nul zijn dan mogelijk. En dat, terwijl het de universaliteit geen cent zou kosten!

Al op woensdag 24 mei besluit de U-raad over deze voorstellen, één week nadat ze bekend zijn gemaakt! Uiteraard zal de GSB-fractie alles doen om de voorstellen zo te amenderen, dat op korte termijn met name de eettafel Mutua Fides redelijke overlevingskansen houdt, om de maaltijdprijzen in de hand te houden en om tekorten voor Vindicat te vermijden. Het allerbelangrijkst is echter, dat de mogelijkheden, die het ministerie heeft voor het behouden van een goede mensamaaltijd tegen een redelijke prijs en zonder verliezen, uitgebuit worden. Daarvoor zal zeker in het najaar nog actie gevoerd moeten worden. Daarvoor is ook de samenstelling van de U-raad en het College van Bestuur van het grootste belang. Wat van PSF op dit punt verwacht mag worden is duidelijk gebleken. Wat van de GSB verwacht mag worden, is hierboven uiteengezet. Daarom: redt de mensa, stem GSB!

'Wij zijn gelukkig niet verplicht op onze portretten te lijken'

zei Anatole France (1844-1924).

Provocerend, die verzuchting. Maar menselijk wél begrijpelijk. Toch beantwoordt in alle bescheidenheid de SSGZ graag aan haar portret van het allereerste uur.



Wat is dat voor 'n portret? Dit: het beeld van een kundig studentenverzekeraar, die voorwaarden ruim stelt en coulant uitlegt. Die een noodfonds heeft voor schrijnende situaties. Actief is met zindelijke oplossingen voor nieuwe problemen. Haar premies betaalbaar houdt. Geen winst wil maken. Studenten inspraak verschaft.

De SSGZ wil haar maatschappelijke functie voortdurend waarmaken. Met kennis en inzicht, gebaseerd op zo'n kwart eeuw ervaring. Maar... jong blijvend in haar voorhoede-positie. Zo is het maar net bij de SSGZ.

Pro Civibus,
Oude Kijk in 't Jatstraat 24/10
(Harmonie-tuin), Groningen.
(tussen 9 en 12 uur; bovendien di. en
vr. tussen 14 en 17 uur). Tel: 129267



SSGZ 1954
Centrale Administratie,
Stadhouderskade 140,
Amsterdam.
Telefoon: 020-718144

FEEST

3 Juni a.s. organiseert de GSB een verkiezingsfeest in Huize Maas.

Het feest begint om 9 uur met een film over Argentinië en een optreden van het koor 'Voorwaarts'. Daarna treed er een band op -Plant Music-

Voor dat gehele festijn betaal je slechts f 2,50 toegangsgeld.



DONDERS'

Zijn rechterarm slaapt onder z'n hoofd. Als hij wakker wordt van de wekker merkt hij 't. De klap bovenop het soemende ding komt niet uit de verf. Een krantekop flitst door z'n hoofd. Dan tilt hij met z'n andere arm het gevoelloze lichaamsdeel over de rand van het bed. Beneden fluit een waterketel. Langzaam bengelt hij aan de arm heen en weer. Terwijl hij naar de deuk in het kussen naast hem kijkt, kromt hij krampachtig z'n vingers. Het duurt lang deze keer.

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan, denkt hij... maar drie seconden later dringt het tot hem door dat dat technisch gezien, niet helemaal klopt. Gisteravond... gister... er was iets gister. De pafferige kop van Andriessen. Hij mag die man niet. Te lijsig. Een gladjanus zou z'n chauffeur zeggen. Het minimale gezicht van de maximale Van Agt... de koffiejuffrouw... het was half vier... hij ziet de klok weer voor zich. Die inmiddels overbekende belachelijke stilistische wijzertjes, de grijze wijzerplaat. Dan begint de repetitiewekker opnieuw. Deze keer kost de klap geen moeite.

De kranten hebben het er moeilijk mee. Op de twee bekende uitzonderingen na. Toch moest het ervan komen. Langer wachten kon niet. Ger had z'n best gedaan. Maar hoe je het ook went ofe keert, z'n plannen waren geflopt in de kamer.

Waar uitzonderingen mogelijk zijn worden ze benut. En dat zou hem de kop kosten. Andriessen was daar heel duidelijk in geweest. Van Agt had ja geknikt... ernstig maar met een verontschuldigend trekken van de neusvleugels... zijn lippen stonden dwener dan ooit. Dries had acteur moeten worden. Zoals hij de ploeg steeds weer de indruk wist te geven dat ze de redders des vaderlands waren, terwijl ze toch met een zeeraarnde klus bezig waren.

Chris van Veen had het hem vriendelijk toegevoegd met die cirkelsaag van een stem van hem die die intussen zo goe kende. Ze stonden net even te kijken bij de portier naar PSV-Bastia. Het moet afgelopen zijn met de voorzichtigheid. "Arie, de universiteiten mogen niet de kans krijgen al met die vijf jaar te gaan werken" had ie gezegd, "bij die bestuurders daar kruipt het bloed waar het niet gaan kan"- daar had ie dat van, daarmee- "ze proberen je een slag voor te zijn. Je moet je bedoelingen op tafel leggen. Glashard en glashelder." En Chris had hem succes gewenst met Bastia (... hij was een keer op Corsica geweest, vriendelijke mensen en tevreden...toen dus...)

z'n rechterhand jeukt.

Het was een persconferentie zoals er wel meer zijn. Althans voor de journalisten. Voor de optredende nieuwskoeien echter is het altijd weer de allerindividueelste expressie van de allerindividueelste emotie en dat dan parlementair vertaald. Hij was niet van plan geweest zich willoos te laten leegmelken. Hij zou ze geven wat nodig was en meer niet: de studieduur mijne heren, en ook de dame van de Nieuwe Linie, de studieduur wordt voor alle studies op 4 jaar gesteld... de inschrijvingsduur kan niet langer dan vijf jaar zijn en de selectie moet veel scherpere vormen aannemen en dat heet vanaf vandaag Hoger Onderwijs Voor Velen. De Telegraaf en het Algemeen Dagblad klappen in hun rechterhanden.

D'r moet een miljard af van die begroting van 'm. Onderwijs en een beetje wetenschappen. Zijn departement. Eigenlijk kan het helemaal niet. Hij heeft het 's nachts wel eens stiekem hardop gezegd tegen het hoofd op het kussen naast hem. "hoofd, het kan niet". Maar je moet ook als minister iets over hebben voor de vooruitgang. Vier jaar. Dat scheelt in de kosten. Het leven is toch al zo duur de laatste tijd. Weet je bijv. wat Chris zo gemiddeld neer moet leggen voor een gemiddelde dooterdus...niet mis... en je betaalt ook voor de franje... het reflectievermogen, de brede blik... afschrijvingskosten zitten er niet aan en zichtsendingen zijn er niet bij.

De koffie is heet. De toast kraakt tussen z'n tanden. Eén tik...het ei bibbert even na... half zacht... zo heeft ieze het liefst. Geen zout. De bloeddruk. De agenda. De chauffeur belt aan. Even verder dan halverwege de rit stopt de chauffeur. "Meneer Pais, verder mag U lopen...dat scheelt in de kosten".

Arie weet niet hoe hij het heeft.

Z'n rechterhand trilt nerveus. Een nota voor velen, die schrijf je niet maar even uit de losse pols...dat is zwaarder vingewerk. En dan moet de lange hete zomer nog komen.

Ben Donders

B en Donders.

4 JAAR? ZOLANG HOUDT PAIS HET NOOIT VOL.

NAAM:

ADRES:

PLAATS:

STUDIERICHTING:

NAIT SOEZ'N

LIDMAATSCHAP VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND

NAIT SOEZ'N

LIDMAATSCHAP VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND

WORDT LID VAN DE GSB, GIRO: 1229746. TEL: 114597
of: 114598